

# ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК ЯК МЕТОД УДОСКОНАЛЕННЯ ПОЗААУДИТОРНОЇ РОБОТИ

*Викл. Печенко С. М.,  
Європейський університет (м.Конотоп)*

Впровадження кредитно-модульної технології навчання передбачає збільшення долі самостійної роботи студентів від загального обсягу навантаження при вивченні дисциплін. Використання інформаційно-комунікативних технологій нарівні з друкованими виданнями надають можливість удосконалити позааудиторну роботу студентів. Особливої значимості набувають електронні підручники, основними компонентами яких є інформативна складова, а її ядро - це база знань.

Структурування знань є найбільш уразливим місцем у процесі створення баз знань. Традиційними методологіями структурування називають наступні: структурний (системний) та об'єктний підходи. Найбільш перспективним є узагальнений об'єктно-структурний підхід. Основні властивості якого – це системність, абстрагування, ієрархія, типізація, модульність, наочність і простота. Для компіляції баз знань у єдине інформаційне поле використовується гіпертекст. Навігація по таким базам знань здійснюється на основі зв'язків між вузлами. Основними функціями даних зв'язків є наступні: перехід до нової теми електронного підручника; з'єднання посилань на документ із документом та відображення на екрані комп'ютера графічної інформації; завантаження іншої програми, модуля, іншої бази знань. Використання електронних підручників повинно стати невід'ємною складовою навчального процесу при підготовці фахівців різного профілю.